

Jadwiga Chudziakowa

Gzin, woj. bydgoskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 11, 85

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zastosowano typ sondowań elektrooporowych o zmodyfikowanej wersji układu Schlumbergera /tzw. mikrosondowania geoelektryczne elektrooporowe/. Stosowano aparaturę typu FKE 8 i PLH. Badania prowadzono również na cmentarzysku. Teren ok. 1000 m² przebadano "szukaczem górniczym".

Otrzymane krzywe sondowań przetransformowano na układ dyferencyjny w celu zwiększenia kontrastowości. Na podstawie krzywych transformowanych wykreślono izoomy przekrojów pionowych dających obraz jakościowy. Na podstawie ilościowej interpretacji krzywych otrzymano obraz fizyczny nadzwyczaj złożony /warstwy niskooporowe 9-20 omm, wysokooporowe ok. 60 omm/. Przyporządkowanie wyznaczonym warstwom znaczenia kulturowego będzie możliwe po weryfikacji archeologicznej:

GZIN,
woj. bydgoskie
Stanowisko 1.

Uniwersytet Mikołaja Kopernika
Instytut Archeologii i Etnografii
w Toruniu

Badania prowadziła dr Jadwiga Chudziakowa. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Dziesięć sezon badań. Grodzisko kultury łużyckiej - HaD/L.

Kontynuowano prace systematyczne w obrębie stanowiska 1 oraz przeprowadzono badania powierzchniowe i sondażowe na terenie Gzina w jego bezpośrednim oraz dalszym sąsiedztwie.

Na stanowisku 1 zakończono prace na arze 119, ćw.C, gdzie podjęte zostały badania już w ub. sezonie. W wyniku prac przeprowadzonych na tym odcinku, przebadano wał od strony wewnętrznej, stwierdzając ślady przekładkowego układu konstrukcji drewnianej, które uległy całkowitemu spalaniu. Przy wewnętrznej ścianie wału odsłonięto relikty budynku mieszkalnego wraz z paleniskiem.

Następne trzy wykopy badawcze założono na terenie obecnego wjazdu na grodzisko /ar 409, 374, 375/, celem stwierdzenia, czy nie jest on kontynuacją pierwotnego stanu. W wyniku tych prac odsłonięto czytelne ślady nieprzerwanej linii wału z dobrze zachowanymi fragmentami spalonych konstrukcji drewnianych skrzyń, umocnionych od strony wewnętrznej i zewnętrznej konstrukcją przekładkową. Nie stwierdzono żadnych śladów, które można by interpretować jako pierwotny wjazd na teren grodu. Spalone konstrukcje wału zalegały na głębokości 5 m od obecnego poziomu wjazdu. Calec uzyskano na głębokości 5 m. Licząc 7 m od najwyższego punktu wjazdu do wierzchołka zachowanych do chwili obecnej wałów, uzyskujemy 12 m wysokości. Dodając 1,5 - 2 m na znieszczenie, otrzymamy około 14 m pierwotnej wysokości wału.

W wyniku badań sondażowych i powierzchniowych zarejestrowane zostały trzy dalsze stanowiska kultury łużyckiej w zespole gzińskim, uzupełniające obraz zasiedlenia tego mikroregionu.

Badania będą kontynuowane.